

breede, bloemrijke, grasvlakte, het geel op sommige plaatsen aangezet tot goud en oranje, het rood verhoogd met vegen van purper en paars, breidt zich van hier uit tot den dijk. De bodem, deels zand, deels veen, wordt landwaarts gaandeweg droger en zoo vertoont de flora hier in klein bestek een bonte verscheidenheid.

Hier steken hoog boven het gras uit de groote, goudgele hoofdjes van de Moerasmelkdistel met zijn glimmende bladen; wijkt weer het gras voor de Groote Ratelaar, verheffen zich boven het helderrood der franjeachtige Koekeksbloem de bleekroode Moerasandoorn en de hoogergekleurde Kattestaart. Naast de licht-oranjeplekken van Moerasrolklaver, aangestreept met rood, stralen de fraaie hooggele bloemen van Heelblaadjes en de kleinere van het veel vertakte Waterkruiskruid. Dichte

Heelblaadjes.

bedden van Watermunt, waaruit de grofgezaagde Wolfspoot met zijn regelmatig bladstand opsteekt en de vriendelijke blauwe bloempjes van het Glidkruid bij paartjes uitkijken, zenden hun sterke geuren op. Forsche Smeerwortels prijken in drieërlei kleur naast de armbloemige hoofdjes van Waterduizendblad en de Waterbezie. Brunelle en de dichtinegedrongen Gewone Oogentroost duiken op uit het lange gras, de bruingele Vorken tiert nog welig. Leeuwentand groeit overal met bloemen en met grauwe kaarsjes, vuil naast het witte, zijige Wollegras.

Uit de enkele wilgenboschjes, hier onregelmatig opgeslagen, schieten hoog op het Leverkruid met een overvloed van bleekrose platte trossen en de goudgele Wederik. En overal tusschen het grijs-groene loover prijken de zuiverreine en zachtrose kelken der Haagwinde, wier regelmatige bladerslingers elegant zich buigen van tak tot tak, en de giftige Duivelsmelk bijna geheel aan het oog onttrekken.

Een meer dan meterhooge Basterdwederik verlevendigt de bleke kleuren met tal van roode roosjes.

Lager weeft het fijne loof van Wikke een warrig

kantwerk, waarboven zich de volle blauwpaarse bloemtrossen buigen en klemt de Moeraslathyrus met haar gevleugelden stengel zich aan de onderste twijgen. Op den vochtig beschaduwden grond verdringen zich de groote, glinsterende, langgesteelde bladeren van Waternavel, in de nabijheid van bloeiende Gele Waterruit, Vijfvingerkruid en Roode Hennepnetel. Daar hangen ook de zware, tot het uiterst gezwollen, glanzende urnen van Iris en geurt de welriekende Moerasspiraea. Een rousachtige Bere-

klauw staat eenzaam.

Hier wordt de bodem droger. Reeds vertoont zich het viltige Filago arvensis en een enkel heideplantje is verdwaald naar ons laagveengebied.

Een dicht mollig kleed van Langharig Havikskruid dekt de helling van den dijk, op sommige plekken rossig van bloeiende kleine Zuring.

Nu hebben we

de lage weilanden voor ons, waar het grazende vee in de verte zich vertoont als bonte vlekjes.

Langs de kanten der Ringvaart zijn tot op grooten afstand nog de bruine Oeverzuring en de kolven der Lischdodden te onderscheiden.

Amsterdam.

H. BOUMA.

Koolmees.

Men maakt mij opmerkzaam, op de correspondentie, gevoerd over het roepen van de koolmees. Ter nadere toelichting diene, dat de koolmees het met andere vogels gemeen heeft, een zekere weervoorspelster te zijn: ze roept „spin dikke,” in 't algemeen in den herfst, maar in 't bijzonder als er kou te verwachten is en men dikker spinnen, warmer kleeren aantrekken moet; zoo, heeft men in den winter luwe, zoele dagen, en de koolmees roept, dan kan men er vast op aan, binnen 'n paar dagen vorst te krijgen. Omgekeerd waarschuwt ze in 't voorjaar, dat men het vuur dooven kan, „schiets in 't vuur,” als de kou eindigen zal en er milder weer te wachten is. Let er maar eens op!

Men lokt de koolmees bij huis, door een stukje spek of vleesch, of 'n botje, aan een touwtje buiten onder de veranda of aan een boomtak te hangen: alléén de mees kan daarvan eten en komt op geregelde tijden, 's morgens en 's middags, er onderaan hangende, wat afpluizen, soms met vier, zes tegelijk. Andere vogels (vinken, merels, mus-schen) wagen zich niet aan dergelijke gymnastische toeren

Lochum, 31 October 1900.

A